

ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਸਿਵਲ

ਭੰਡਾਰੀ ਸੀ.ਜੇ. ਦੇ ਅੱਗੇ

ਸ਼੍ਰੀ ਅਭੈ ਕੁਮਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਫਕੀਰ ਚੰਦ, - ਜਵਾਬਦੇਹ

ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਮਿਤੀ 7 ਮਈ 1954

ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਅਜਮੇਰ ਹੈਟ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ (1952 ਦਾ XXXVIII) ਸੈਕਸ਼ਨ 1(2) - ਕੀ ਇਸ ਦੀ ਹੱਦ ਗਾਂਧੀ ਨਗਰ ਦੀ ਟਾਊਨਸ਼ਿਪ, ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਉਪਨਗਰ ਤੱਕ ਫੈਲੀ ਹੋਈ ਹੈ-ਇਸ ਐਕਟ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਖੇਤਰਾਂ ਤੱਕ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਪਾਵਰ-ਕੀ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਹਨ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ-ਸਥਾਨਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਵਾਲੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ-ਕੀ ਐਕਟ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਖੇਤਰਾਂ ਤੱਕ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ-ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ-ਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ-ਕਿਵੇਂ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ-ਵਿਧਾਨਕ ਆਦੇਸ਼-ਜਦੋਂ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਅਜਮੇਰ ਹੈਟ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ, 1952, ਨੂੰ 15 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1952 ਨੂੰ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ, ਅਤੇ 9 ਜੂਨ, 1952 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਹਦਰਾ ਦੀ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਸਥਾਨਕ ਸੀਮਾਵਾਂ ਸਥਿਤ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 21 ਜੂਨ, 1952 ਨੂੰ, ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਚੀਫ਼ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਤੱਕ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ) ਦੀ ਧਾਰਾ 5(3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਾਹਦਰਾ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਖੇਤਰ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਗਾਂਧੀ ਨਗਰ ਦੀ ਨਵੀਂ ਟਾਊਨਸ਼ਿਪ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ 16 ਅਗਸਤ, 1952 ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਸਟੈਂਡਰਡ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਤਾਂ ਕੀ ਇਸ ਨਵੇਂ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ 1952 ਦਾ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਸੀ?

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਅਜਮੇਰ ਹੈਟ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ 1952, ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਉਪਨਗਰ ਗਾਂਧੀ ਨਗਰ ਦੀ ਨਵੀਂ ਟਾਊਨਸ਼ਿਪ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਕਤ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਮਿਆਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਸਿਰਫ਼ ਅਜਿਹੇ ਖੇਤਰਾਂ ਤੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਸਥਾਨਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ (ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ) ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਜਿਸ ਦਿਨ ਐਕਟ ਨੂੰ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 21 ਜੂਨ, 1952 ਨੂੰ ਚੀਫ਼ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਉਸੇ ਦਿਨ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦਿਨ ਇਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਿਛਲੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਖੇਤਰ ਤੱਕ ਵਧਾਉਣ ਜਾਂ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੀ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਨਿਯਤ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਦਿੱਲੀ ਰਾਜ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਹੋਰ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸਤਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਥਾਨਕ ਸੰਸਥਾ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਸਾਧਾਰਨ ਵਾਧਾ ਕੇ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਖੇਤਰਾਂ 'ਤੇ ਐਕਟ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਵਧਾਇਆ ਜਾਂ ਘਟਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਦਾ ਇਹ ਇੱਕ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਿਯਮ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਧਾਨਕ ਹੁਕਮ ਉਸ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਹ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਹ ਜਨਤਾ ਲਈ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ, ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਇਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਅਜਮੇਰ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ, 1952 ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਸ੍ਰੀ ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ ਚੱਡਾ, ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ, ਦਿੱਲੀ, ਮਿਤੀ 26 ਮਈ, 1953 ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਦੀ ਸੇਧ ਲਈ, ਸ੍ਰੀ ਬਿਹਾਰੀ ਲਾਲ ਗੋਸਵਾਮੀ, ਉਪ-ਜੱਜ, ਦਿੱਲੀ, ਮਿਤੀ 18 ਫਰਵਰੀ, 1953, ਸਟੈਂਡਰਡ ਕਿਰਾਇਆ 18/- ਰੁਪਏ ਤੈਅ ਕਰਦੇ ਹੋਏ।

ਭਾਗਵਤ ਦਿਆਲ ਅਤੇ ਓ.ਐਨ. ਮੋਹਰਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ।

ਆਰ.ਏ. ਗੋਵਿੰਦ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ.

ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ. ਜੇ. ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜੇ ਸਵਾਲ ਤੈਅ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਅਜਮੇਰ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ, 1952, ਗਾਂਧੀ ਨਗਰ ਦੀ ਨਵੀਂ ਟਾਊਨਸ਼ਿਪ ਤੱਕ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਵੋਲ. VIII]

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

287

16 ਅਗਸਤ, 1952 ਨੂੰ, ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਇੱਕ ਉਪਨਗਰ, ਗਾਂਧੀ ਨਗਰ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਕੁਝ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੇ ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਅਜਮੇਰ ਰੈਂਟ ਐਫ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ, 1952 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਿਆਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ। ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ 1952 ਉਸ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਰਿਸਰ ਸਥਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਸਟੈਂਡਰਡ ਕਿਰਾਏ ਨੂੰ ਤੈਅ

ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਇਤਰਾਜ਼ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਲਈ ਆਏ ਹਨ।

ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਅਜਮੇਰ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਯੰਤਰਣ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ 15 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1952 ਨੂੰ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ, ਅਤੇ 9 ਜੂਨ, 1952 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਿਆ, ਸ਼ਾਹਦਰਾ ਦੀ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਸਥਾਨਕ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਥਿਤ ਖੇਤਰ ਸਮੇਤ ਪਹਿਲੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਖੇਤਰਾਂ ਤੱਕ ਫੈਲ ਗਿਆ। 21 ਜੂਨ, 1952 ਨੂੰ, ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਚੀਫ਼ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਤੱਕ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ) ਦੀ ਧਾਰਾ 5(3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਾਹਦਰਾ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਖੇਤਰ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਨਵੇਂ ਖੇਤਰ ਗਾਂਧੀ ਨਗਰ ਦੀ ਟਾਊਨਸ਼ਿਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ 16 ਅਗਸਤ, 1952 ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮਿਆਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਤਾਂ ਇਸ ਨਵੇਂ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ 1952 ਦਾ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਸੀ।

ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਲਈ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਵਕੀਲ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਵਾਲੀ "ਸ਼ਾਹਦਰਾ ਦੀ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ" ਸ਼ਬਦ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਹਦਰਾ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਗਾਂਧੀ ਨਗਰ ਦੀ ਨਵੀਂ ਟਾਊਨਸ਼ਿਪ ਤੱਕ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਮੈਨੂੰ ਅਫਸੋਸ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਿਆ। ਇਹ ਕਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਦਾ ਇੱਕ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਿਯਮ ਹੈ ਜਿਸ ਐਕਟ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

288

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼

[VOL. VII

ਸ਼ਾਰਪ ਬਨਾਮ ਵੇਕਫੀਲਡ (1) ਵਿੱਚ, ਲਾਰਡ ਈਸ਼ਰ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਕਿ "ਮੁਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਹੋਏ ਹੋਣਗੇ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਬਾਅਦ ਦੇ ਕੁਝ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕੁਝ ਹੋਰ ਨਿਰਮਾਣ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਪਿਛਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਜਾਵੇ।" ਉਹੀ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਦ ਲੋਗਫੋਰਡ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, (2):-

"ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਪਹਿਲਾ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ (6 ਅਤੇ 7 Wm. 4, ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਐਕਟ) ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਇਸਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਇਸਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ।" ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1952 ਦੇ ਐਕਟ ਨੂੰ 15 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1952 ਨੂੰ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ, "ਸ਼ਾਹਦਰਾ ਦੀ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦਿਨ ਸ਼ਾਹਦਰਾ ਦੀ ਮਿਉਂਸਪਲ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਅਤੇ ਉਹ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਜੋ ਅਗਲੀਆਂ ਮਿਤੀਆਂ 'ਤੇ ਉਕਤ ਸੀਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਸ਼ਾਹਦਰਾ ਦੀ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ" ਸ਼ਬਦ ਸਿਰਫ ਉਸ ਖੇਤਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ 16 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1952 ਨੂੰ ਉਕਤ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਥਿਤ ਸੀ।

ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਅਧੀਨ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਮੁੱਖ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਮਿਤੀ 9 ਜੂਨ, 1952 ਹੈ (ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ 21 ਜੂਨ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ) 1952 ਦੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਗਾਂਧੀ ਨਗਰ ਦੀ ਨਵੀਂ ਟਾਊਨਸ਼ਿਪ 9 ਜੂਨ, 1952 ਨੂੰ ਤੱਕ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਦਲੀਲ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਬੇਕਾਰ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਆਰਡਰ ਉਸ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਹ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੌਹਨਸਨ ਬਨਾਮ ਸਾਰਜੈਂਟ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼, (1), ਬੈਲਹਾਚੇ, ਜੇ., ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ:-

"ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਨਿਯਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦਿਨ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਪਲ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਿਨ ਇਹ ਪਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਸਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਚਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਜੇ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਵਰਤ ਰਹੇ ਹਾਂ; ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਕੁਝ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਜਾਣਿਆ ਨਾ ਜਾਵੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੇ। ਇਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਆਰਡਰ ਇਸ ਦੇ ਜਾਣੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਈ, 17 ਦੀ ਸਵੇਰ ਤੱਕ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

ਇਸ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਹਰਲਾ ਬਨਾਮ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ (2) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਬਣਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਪਛਾਣਯੋਗ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਸਾਰੇ ਆਦਮੀ ਜਾਣ ਸਕਣ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5(3) ਅਧੀਨ ਚੀਫ਼ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ 21 ਜੂਨ, 1952 ਨੂੰ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਤਾਰੀਖ ਜਿਸ ਨੂੰ ਐਕਟ

290

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼

[VOL. VIII

ਗਾਂਧੀ ਨਗਰ ਦੀ ਨਵੀਂ ਟਾਊਨਸ਼ਿਪ ਲਈ 21 ਜੂਨ, 1952 ਨੂੰ ਅਪਲਾਈ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਉਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ।

ਪਰ ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ 1952 ਦਾ ਐਕਟ, ਗਾਂਧੀ ਨਗਰ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸ਼ਾਮਲ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਪਹਿਲਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਵਾਲੀ "ਸ਼ਾਹਦਰਾ ਦੀ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਉਸ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ 16 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1952 ਨੂੰ ਇਸ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ। ਦੂਜਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਖੇਤਰ ਤੱਕ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਐਕਟ 1952 ਦੀ ਧਾਰਾ 1 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚਲਦੀ ਹੈ:-

"(2) ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਖੇਤਰਾਂ ਤੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ, ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ, ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ, ਦਿੱਲੀ ਜਾਂ ਅਜਮੇਰ ਰਾਜ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਖੇਤਰਾਂ ਤੱਕ ਵਿਸਤਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਜਾਣ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ, ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ"।

ਇਸ ਉਪ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸੰਸਦ ਇਸ ਐਕਟ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਪਹਿਲੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਖੇਤਰਾਂ ਤੱਕ ਵਧਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਭਾਵ, ਸਿਰਫ ਉਹਨਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਤੱਕ ਜੋ ਸਥਾਨਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ (ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।) ਉਸ ਮਿਤੀ 'ਤੇ

ਜਿਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਨੂੰ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਮਿਲ ਗਈ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਸੋਚਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਚੀਫ ਕਮਿਸ਼ਨਰ-ਬੀ ਸੀਨੀਅਰ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਮਾਨ ਐਕਟ 5 ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਧਾਇਆ ਜਾਂ ਘਟਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਸਮਰਥਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਨੂੰ ਹੋਰ ਖੇਤਰਾਂ ਤੱਕ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਹੈ। ਦਿੱਲੀ ਰਾਜ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਜਾਂ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰੇ ਸਿੱਟੇ ਹਨ:

- (1) ਕਿ 21 ਜੂਨ, 1952 ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਜਿਸ ਦਿਨ ਇਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਸੇ ਦਿਨ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ;
- (2) ਕਿ ਇਹ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਪਿਛਲੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ;
- (3) ਕਿ 1952 ਦਾ ਐਕਟ ਸਿਰਫ ਅਜਿਹੇ ਖੇਤਰਾਂ ਤੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਸਥਾਨਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ (ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ) ਦੇ ਅੰਦਰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਐਕਟ ਨੂੰ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ;
- (4) ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਖੇਤਰਾਂ ਤੱਕ ਵਧਾਉਣ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ। ਖੇਤਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ;
- (5) ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਖੇਤਰਾਂ 'ਤੇ ਐਕਟ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਵਧਾਇਆ ਜਾਂ ਘਟਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ;

(6) ਕਿ ਇਹ ਦਿੱਲੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਹੋਰ ਖੇਤਰਾਂ ਤੱਕ ਵਿਸਤਾਰ ਦੇ ਕੇ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੇ ਸਧਾਰਨ ਤਜਰਬੇ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਸਕੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਨੁਸੂਚੀ; ਅਤੇ

(7) ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਸ ਐਕਟ ਨੂੰ ਗਾਂਧੀ ਨਗਰ ਦੀ ਨਵੀਂ ਟਾਊਨਸ਼ਿਪ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਹੈ, ਇਹ ਉਕਤ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦਾ ਮਿਆਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਕੇ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ (ਨੰਬਰ 162-ਡੀ ਤੋਂ 268-

ਡੀ ਆਫ਼ 1953) ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਹਦਾਇਤ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ ਮਿਆਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਕੇਸ ਦੇ ਅਜੀਬ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਸੰਜੀਵ ਕੁਮਾਰ ਟਰਾਂਸਲੇਟਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।